

РЕШЕНИЕ

№ 1197

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8346** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], срещу разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-12-21/07.08.2020 г. на инспектор в сектор „ДПК и ПД“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН, орган по чл. 125, ал. 1, т. 1 във вр. т.4 от ЗМВР, съгласно служебна бележка № 764р-6865/08.10.2020 г., издадена от директор на ГД ПБЗН. Разпоредено е изпълнение на предписания в три пункта, като е даден срок за изпълнението им. Разпореждането е по отношение на магазин „Б. 120“ в С., кв. О. купел.

В жалбата се иска прогласяване на нищожност на оспорения акт, поради липса на посочен в него адресат, което на практика го лишава от форма – от текста на разпореждането не се установява, кое е задълженото лице – [фирма] или [фирма]. Алтернативно се иска отмяната на акта.

Доводите са, че в него са посочени неправилно разпоредбите, които евентуално са били нарушени. Жалбоподателят счита, че в случая не е нарушен чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647 от 1.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, защото тази разпоредба е бланкетна и според нея, обектите се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба. Посочено е, че в действителност според изискванията на чл. 34, ал. 1, т. 2 от Наредбата, по време на експлоатация не се разрешава заключване (блокиране в затворено положение) на вратите по пътищата за евакуация от обекти в работно време и в извънработно време, когато в тях пребивават хора, с изключение на затвори, психиатрични заведения и др.

под.; от това правило има изключение и то е регламентирано в ал. 2 на посочената норма, според която се допуска се изискванията по ал. 1, т. 2 да не се изпълняват, ако е налице най-малко едно от следните условия: 1. заключените врати се освобождават от сигнал на автоматична ПИС, като в непосредствена близост отвътре до вратата се разполага ръчен пожароизвестител или 2. осигурено е автоматично отключване (разблокиране) на вратата при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на бутон, разположен в непосредствена близост отвътре до вратата. В случая, видно от представения протокол № 8а/2020 г., издаден от [фирма], което осигурява абонаментна поддръжка на системите за пожарна безопасност на процесния магазин, където е извършена проверката, от 10.08.2020 г. по извънредно обслужване на обекта е извършен профилактичен преглед на контролна апаратура; проверени са без забележки от оператора 9 бр. сирени; 12 ел. вериги; 2 блокировки на врати. Записана е забележка, че при задействане на който и да било пожароизвестител, блокировките на вратите на аварийните изходи по отношение на които е издадено оспорваното разпореждане се изключват. Според оспорващия и предвид констатациите по протокола от 10.08.2020 г., предписанията по разпореждането следва да се считат изпълнени. Искането е за отмяна на разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-12-21/07.08.2020 г. на инспектор в сектор „ДПК и ПД“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН в частта (т.1), в която е дадено разпореждане за премахване на заключващите устройства на крайните евакуационни изходи.

Ответникът по жалбата се представлява от юрисконсулт К., който оспорва жалбата. Представя разпореждане ПР-ПБЗН-СД6-12-28/24.09.2020 г., до управителя на магазин „Б. 120“ за провеждане на инструктаж на персонала за специфика по отваряне на краен евакуационен изход от салона за клиенти с монтирани брави, тип антипаник на основание чл. 5, т. 8 вр. чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8121з-647 от 1.10.2014 г. Искането е за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от адресат на разпореждането в законово определения срок.

При извършена последваща проверка през месец август 2020 г. е установено, че блокиращите устройства (магнити) на вратите на евакуационните изходи не са в съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 1 от Наредбата и с процесното разпореждане е разпоредено премахването им.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място съдът не може да се съгласи с довода, че оспорения акт е нищожен. Вярно е, че в него не е посочен адресат, но жалбоподателят в настоящето производство [фирма] не спори, че е ползвател на магазин „Б.-120“, находящ се на [улица], С.. Съгласно чл. 1-3 от Наредбата, с нея се определят правилата и нормите за пожарна безопасност (ПБ) при експлоатацията на обектите в урбанизираните, земеделските, горските и защитените територии и в нарушените територии за възстановяване, наричани за краткост „обекти“. Правилата и нормите по чл. 1 се прилагат за всички обекти независимо от вида на собственост. Държавните органи, юридическите лица и гражданите (собствениците, ползвателите, ръководителите, работещите и временно пребиваващите на обектите лица) са длъжни да спазват изискванията на тази наредба. Разпореждането е адресирано до управителя на магазина, който се явява представител на ползвателя [фирма] поради което следва

да се приеме, че актът не е лишен от адресат.

На следващо място е необходимо да се отбележи, че в процесното разпореждане, т. 1 е посочено, че от евакуационните врати на магазина следва да се премахнат блокиращите устройства (магнити) на основание чл. 14, ал. 1 от Наредбата. Както е посочено, според тази разпоредба обектите се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба. Нормата е бланкетна и е относима до всички изисквания за пожарна безопасност, на които следва да отговарят обектите.

Непосочването на чл. 34 от Наредбата в случая представлява пропуск, който не може да опорочи разпореждането до степен на незаконосъобразност. Видно от самата жалба, оспорваният е бил наясно, какви действия е следвало да предприеме и на какво законово основание (чл. 34, ал. 1, т. 2 от Наредбата). Визираната норма, дефинитивно забранява, заключване (блокиране в затворено положение) на вратите по пътищата за евакуация от обекти в работно време и в извънработно време, когато в тях пребивават хора, с изключение на затвори, психиатрични заведения и др.

В тази връзка съдът не приема довода на оспорвания, че в случая е било допустимо монтирането на заключващи устройства на евакуационните врати, по изключение на горното правило, на основание чл. 34, ал. 2 от Наредбата.

Съгласно тази норма се допуска изискванията по ал. 1, т. 2 да не се изпълняват, ако е налице най-малко едно от следните условия: 1. заключените врати се освобождават от сигнал на автоматична ПИС, като в непосредствена близост отвътре до вратата се разполага ръчен пожароизвестител; или 2. осигурено е автоматично отключване (разблокиране) на вратата при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на бутон, разположен в непосредствена близост отвътре до вратата.

В случая оспорваният твърди, че видно от цитирания по-горе протокол № 8а/2020 г., издаден от [фирма], което осигурява абонаментна поддръжка на системите за пожарна безопасност на процесния магазин, където е извършена проверката, монтираните блокировки на аварийни врати - магнити се изключват при задействане на пожароизвестител. Според настоящия съдебен състав този документ не доказва, че са били налице предпоставките, даващи възможност за монтаж на заключващи системи на евакуационните врати. Условието за изключение от правилото на чл. 34, ал. 1 от Наредбата са дадени в ал. 2, т. 1 от същата разпоредба и съществуването им е предвидено кумулативно. По делото е изслушана и приета СТЕ по поставени от двете страни въпроси. Според заключението поставените блокировки на вратите на аварийните изходи при тестване работят, спазени са изискванията за поставяне в близост до изходите ръчни пожароизвестители. Според заключението на вещото лице, след въвеждане на обекта в експлоатация през 2009 г. от страна на ползвателя не е започнала процедура по съгласуване с ПБЗН монтирането на блокиращите устройства (магнити) на вратите. В тази връзка са и представени по делото писмени доказателства – писмо становище от м. юни 2009 г. за съответствие на обект „Б. маркет „О. купел“ с НАРЕДБА № 2 от 5.05.1987 г. за противопожарните строително-технически норми (отменен 05.06.2010 г.) В това становище ясно е посочено, че подобни блокиращи устройства – магнити не са предвидени и не предвиждат за монтиране и противопожарна сигурност. Според становището за съгласуване на инвестиционния проект с ПБЗН е предвидено изграждане на пожаро-известителна система, която няма общо с заключващи устройства. Съдът приема, че тези блокиращи устройства не са предвидени, като необходимост за

съгласуването на инвестиционния проект, а на отделно основание не са били одобрени от службите на ПБЗН за поставянето им. Не е спорно, че по този начин е нарушено изискването входовете и изходите да са отворени. От страна на жалбоподателят не се твърди обратното, че за поставянето на тези блокиращи устройства е проведена процедура по съгласуване монтажа им с ПБЗН. Съгласно чл. 34, ал. 1, т. 2 от Наредба № 81213-647/01.10.2014 г. по време на експлоатация не се разрешава заключване (блокиране в затворено положение) на вратите по пътищата за евакуация от обекти в работно време и в извънработно време, когато в тях пребивават хора, с изброените изключения.

По правилото на чл. 140, т. 1 от ЗМВР за осигуряване на пожарната безопасност и защитата при бедствия държавните органи, юридическите лица и гражданите са длъжни да спазват установените правила и норми за пожарна безопасност и защита при бедствия, както и специфичните правила за съответните обекти и населени места, и да оказват съдействие на органите за пожарна безопасност и защита на населението. В този смисъл, съдът намира оспорването неоснователно, което води до отхвърляне на жалбата.

По изложените съображения съдът намира, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора по отношение на направените разноси, ответникът, чрез пълномощника си е поискал такива, поради което съдът дължи присъждането им. В тежест на жалбоподателя, предвид изхода на спора следва да се поставят и платени от бюджета на АССГ разходи в размер на 184,80 лв. съобразно справка декларация за положен труд от вещото лице.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-12-21/07.08.2020 г. на инспектор в сектор „ДПК и ПД“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ 50 (петдесет) лева разноси.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Административен съд София град сумата 184,80 (сто осемдесет и четири лева 80 ст.) платено допълнително възнаграждение от бюджета на съда.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия